

miunde om, at i vore Nabo-stater har man ydet Totalafholds-sagen temmelig betydelige Tilskud, og det har viist sig at være heldigt, at dette er sket. Vi ere jo her til Lands meget tilbøielige til at tage Hensyn til, hvad vore Naboer gjøre; jeg vil derfor haabe, at man ogsaa i dette Stykke vil følge et godt Exempel. Dertil tror jeg ogsaa, at det er af Betydning for Sagens Fremme, at det viser sig, at Staten støtter den; thi der er jo en saa overordentlig stor Autoritetstro her til Lands, at naar en Sag møder med et offentlig Stempel, saa er en stor Del meget tilbøielig til at støtte den, hvad de ellers ikke vilde. Jeg tror nok at dette vilde vinde den mange Venner, som den ikke har i Norge. Nu maa det indrømmes, at Sagen er saaledes oppe i vort Folk og har vundet en saadan Interesse, at det maa anerkjendes, at Jordbunden er tjenlig til at arbeide i, og man ved jo vel, at naar en Sag saaledes har vundet Anerkjendelse, er det af meget stor Betydning at man benytter det gunstige Dieblif. Og saa derfor vil jeg bede Thinget om i Dag at yde sin Støtte til, at Andragendet faar Flertal. Naar den høitærede Minister paa Forhaand har lovet at tage vel imod den, vil jeg ogsaa haabe, at det store Mindretal, som Andragendet fik sidste Gang, i Dag vil voxe til et Flertal.

Tauber: Som ærede Medlemmer ville have set, er det kun et Mindretal af Finantsudvalget, der har indstillet det Forslag, der nu senest var paa Dntale, Forslaget om, at Andragendet fra Totalafholdsforeningen henvises til Indenrigsministeriet, og det er atter et Flertal, om end ikke saa stort som i Fjor saa dog et Flertal paa 9 Medlemmer af Finantsudvalget, der har været imod denne Indstilling. Jeg har ikke noget Hverv fra dette Flertals Side til at tale paa dets Vegne, men da ingen Anden af det har taget Ordet, har jeg troet i alt Fald at burde sige de Marsager, der har bevæget mig til ikke at gaa med til denne Indstilling. Jeg skal begynde med at sige, at jeg befunder mig i det heldige, behagelige og noget eiendommelige Tilfælde at være til en vis Grad enig med det ærede Medlem for Frederiksborg 3. A. Valgkreds (Dinesen), naar han fremhævede, at der var større Marsag til at yde Læringsforeningen end Totalafholdsforeningen Understøttelse. Jeg har ikke sluttet mig til noget af Forslagene, men jeg opfatter det saaledes, at Understøttelse til en Forening, som Læringsforeningen, der virker for Ungdommens Uddannelse, vil staa i større Overensstemmelse med de øvrige Understøttelser, der ere bevilgede paa Finantslovforlaget, end en

Understøttelse til Totalafholdsforeningen, der har jo et ganske andet Viemed. Naar jeg saa ikke er gaaet med til Indstillingen om at henvise Andragendet fra Læringsforeningen til Indenrigsministeren, er Marsagen for mit personlige Bedkommende — jeg taler bestandig for mit eget personlige Bedkommende — at denne Forening allerede nyder en meget stor Statsunderstøttelse gennem den Lotteribevilling, den har. Det er en uheldig Understøttelse, der ydes den, men den har jo Udfigt til at bevare den endnu i nogle Aar. Dette er for mit personlige Bedkommende Marsagen til, at jeg ikke er gaaet med til at anbefale Andragendet fra Læringsforeningen, men naar man holder dette Spørgsmaal inde, forekommer det mig, at Læringsforeningen vil være ganske anderledes kvalificeret til Understøttelse end Totalafholdsforeningen. Dermed kan det naturligtvis ikke være min Hensigt, og jeg tror heller ikke, at det er noget af de øvrige Medlemmers Hensigt at ønske, at de Bestræbelser, som Totalafholdsforeningen har for Die, ikke skulle fremmes, at overhoved Drifkædigheden og dens beklagelige Følger ikke skulle trænges tilbage saa meget som mulig her i Landet. Der er sikkert ikke et eneste af Medlemmerne, der ikke ønsker dette; men jeg opfatter det saaledes, at det ligger udenfor Statens Viemed direkte at understøtte en saadan Forening, der nærmest stiller sig, hvad jeg vil kalde et ethisk Formaal. Det er Noget, som Staten skal overlade til Borgerne selv at sørge for, og det er min fuldeste Overbevisning, at der arbeides langt bedre, kraftigere og med langt større Virkning derfor, naar Staten ikke blander sig ind deri, selv om Totalafholdsforeningen og dens Forsvarere nu haabe, at det skal give Foreningens Bestræbelser et nyt Opsving, at den paa en Maade faar et Statspræg ved en saadan Understøttelse fra Statskassen. Det er min fulde Overbevisning, at den modsatte Virkning vil opnaas ved en Statsunderstøttelse, thi det er ingenlunde altid heldigt, at Staten lægger sin Finger paa denne Slags Bestræbelser, end sige da, at den tager dem i sin Haand. Naar der henvises til andre Lande, nærer jeg for det Første nogen Tvivl om, hvorvidt der i Tyskland, navnlig i den nordlige Del af Tyskland findes mindre Drifkædighed end her. Det er meget muligt, at der drifkes mindre Brændevin der, men der drifkes mere baierst Al end endog i de senere Aar her, og baierst Al skal jo — og det efter min Mening med fuld Føie — kunne stilles lige med Brændevin, naar der er Tale om Drifkædighedens Virkninger. Hvad Sverige og Norge angaar, har Statskassen jo der